

китѣ хора, а той рече надѣждата, защо а
иматъ, и който нищо не́матъ.

12. Пакъ го попытаха: да ли можемъ да
оукрыймъ ѿ Бога нѣкоя работа; а той рече
не можемъ нити мы́салъ.

13. Сократъ дѣмаха чи е́динъ хортѣва
слѣ за него, а той рече: не треба да са чѣ-
дите, защо той не знай да хортѣва добрѣ.

14. Мѣсáнія попытаха: какъ мѣжи чело-
вѣкъ да соверши благополѣчнѣ живѣтатъ си,
а той ѿтвѣща: акъ живѣй сакоги се тѣй,
ка то чи ли щеше да оумаре на оутрѣ.

15. Нѣкой си брашолѣви мно́гѣ при Яри́сто-
тѣла, ачи като стана да си ѿиде рече мѣ:
вѣлкимъ та смѣтихъ съ хоратытѣ си, нѣ:
рече фило́софатъ, защо азъ не та слѣшахъ.

16. Мѣтѣла Македо́нанинатъ попыта го
е́динъ военачалникъ: що щѣ прѣвѣшь оутрѣ;
а той рече: акъ оуга́дяхъ чи дрѣхата ми-
знай що си мы́сла да прѣвѣ, тойзи чѣсъ
а и́згарахъ.

17. ѿ Рѣтѣла Рѣза е́динъ прѣ́тель по́йска
е́дно не прѣведно нѣщо, а той не рече да го
стѣри. Тога́зи са разгнѣви прѣ́тельатъ мѣ,